

Zpráva o šetření ve věci výkonu veřejného opatrovnictví paní A. městem X.

Dne 17. ledna 2017 se na mě obrátila paní A. s podnětem týkajícím se výkonu jejího opatrovnictví městem X. Podání poukazovalo na možná pochybení veřejného opatrovníka, zejména při komunikaci s opatrovanou a zanedbáním povinnosti postupovat při opatrovnictví v souladu s jejími přáními a potřebami.

Cílem mého šetření bylo prověřit, zda se veřejný opatrovník nedopustil pochybení při plnění svých povinností.

A. Shrnutí

Svá další zjištění zde jen shrnuji a v podrobnostech odkazuji na část C:

- Zjistila jsem, že veřejný opatrovník pochybil tím, že se přímo na jednání soudu ohledně svéprávnosti paní A. vzdal bez předchozí konzultace s opatrovanou práva na odvolání (viz C.1).
- Zjistila jsem, že veřejný opatrovník pochybil také tím, že neposkytl paní A. dostatečnou podporu při změně lékaře-psychiatra a při zajištění registrace u zubního lékaře (viz C.2).
- Dále jsem zjistila, že veřejný opatrovník pochybil tím, že neposkytl paní A. dostatečnou podporu při řešení ztráty jejích věcí v Domově Y. ve městě X. (viz C.3).

B. Skutková zjištění

Šetření bylo zahájeno na základě podnětu paní A. ze dne 17. ledna 2017. Tento podnět byl následně doplněn dalšími dopisy ze dnů 21. 2. 2017, 4. 4. 2017, 3. 5. 2017, 26. 5. 2017 a 18. 7. 2017, jakož i telefonickým hovorem s paní A. ze dne 6. 2. 2017.

Součástí šetření bylo i osobní setkání s paní A. dne 7. 3. 2017 v Domově Y. ve městě X., kde paní A. žije. V tentýž den v rámci šetření výkonu opatrovnictví městem X. hovořili pověření pracovníci Kanceláře veřejného ochránce práv Mgr. et Mgr. Romana Jakešová a Mgr. Jan Stejskal, Ph.D., s pracovníci pověřenou výkonem opatrovnictví paní B. a vedoucí odboru všeobecné vnitřní správy Městského úřadu města X. paní C. V návaznosti na proběhnuvší místní šetření byl opatrovník následně požádán o zaslání doplňujících informací k výkonu opatrovnictví. Další informace stran situace paní A. doložil také Domov Y. (dále také „domov“).

Z dokumentace, jak mi byla opatrovníkem a domovem předložena, a z vyjádření opatrovníka a paní A. vyplynuly následující skutečnosti.

V roce 2012 omezil Obvodní soud Q. paní A. ve svéprávnosti tak, že není samostatně schopna hospodařit s finančními prostředky a majetkem přesahujícím 2 000 Kč měsíčně. V ostatních oblastech jí byla svéprávnost ponechána. Do roku 2015 zastávala funkci opatrovníka městská část Q. Dne 24. 6. 2015 došlo z podnětu tehdejšího opatrovníka ke změně, a to zejména proto, že od 17. 6. 2014 pobývá paní A. v Domově Y. Opatrovnický soud tedy rozhodl o tom, že opatrovnictví bude vykonávat město X. Pracovníci pověřenou výkonem opatrovnictví je referentka odboru vnitřní správy B. (dále také „opatrovnice“).

V roce 2016 zahájil opatrovnický soud řízení o přezkoumání omezení svéprávnosti paní A., následně dne 15. 12. 2016 rozhodl, že se „omezuje ve svéprávnosti tak, že je schopna pečovat o sebe v základním rozsahu, tj. v běžných záležitostech každodenního života a hospodařit s finanční částkou ve výši 200 Kč týdně“. Došlo tedy k rozšíření omezení svéprávnosti, a to jak v oblasti hospodaření s finančními prostředky (z 2 000 Kč měsíčně na 200 Kč týdně, tedy asi 800 Kč měsíčně), tak i v ostatních oblastech (z prvního rozsudku vyplývalo, že omezení se týká pouze oblasti hospodaření s finančními prostředky, nový rozsudek se vztahuje i na ostatní oblasti právního jednání). Opatrovnice se přímo na jednání, jehož se paní A. nezúčastnila, vzdala práva na odvolání. Z tohoto důvodu soud zhotovil v písemné formě rozsudek pouze se zkrácenou verzí odůvodnění. S výsledkem soudního řízení seznámila opatrovnice paní A. na její dotaz až téměř týden po soudním jednání (21. 12. 2016). Navíc jí pouze sdělila, že omezení stále trvá a že si musí počkat na rozhodnutí soudu. Fakt, že se opatrovnice vzdala práva na odvolání, brala paní A. velice úkorně. Při návštěvě si stěžovala na to, že opatrovnice nehájí její práva dostatečně a odvolání podala následně sama. Soud její odvolání přijal a v současné době probíhá odvolací řízení.

Minimálně od srpna 2015 projevovala paní A. přání změnit svou lékařku z oboru psychiatrie, protože stávající psychiatrická nebyla ochotna změnit předepsané léky, které měly podle paní A. velmi negativní účinky. Na to jí opatrovnice nejprve sdělila, že údajně musí mít všichni klienti domova stejného lékaře, jelikož jeho zaměstnanci nemohou podávat léky předepsané jiným lékařem. Tuto informaci však vyvrátil v průběhu šetření sám domov, podle jehož vyjádření se může klient sám rozhodnout, jestli si ponechá svého lékaře nebo se nechá registrovat u lékaře působícího v domově. Stížnost paní A. na její psychiatricku pak opatrovnice řešila pouze s jejím praktickým lékařem a spokojila se s informací, že medikace sloužila k jejímu lepšímu zaléčení. Nakonec na naléhání paní A. přece jen došlo po několika měsících ke změně lékařky. Avšak paní A. není spokojená ani se současným psychiatrem a není zřejmé, jestli v této oblasti opatrovnice činí další kroky.

V průběhu šetření paní A. dále uvedla, že se už několik měsíců dožaduje kontroly u zubaře. Podle zprávy opatrovníka již v listopadu 2016 sdělila paní A. opatrovnici, že by potřebovala novou zubní protézu. Nebyla však zaregistrovaná u žádného zubního lékaře, a tak se s ní opatrovnice údajně dohodla, že novou zubní protézu „tak akutně nepotřebuje“. Přitom nikde v dokumentaci není zmínka o tom, že by se opatrovnice aktivně snažila vhodného lékaře pro paní A. vyhledat. Dle posledních informací není paní A. stále registrována u žádného zubního lékaře. Momentálně však již novou protézu nepotřebuje, jelikož jí na její žádost lékař při drobném chirurgickém zákroku zbrousil protézu starou, a s touto variantou je nyní spokojena.

Minimálně od listopadu 2015 řešila paní A. s opatrovníkem stížnost na ztrátu obrazu a rámu, ke které mělo dojít v domově. Obraz měla údajně odnést zaměstnankyně domova na opravu. Dotázání zaměstnanci však podle sdělení domova popřeli, že by obraz viděli, a nepodařilo se vypátrat, kde se obraz v současnosti nachází. Nicméně jak vyplývá ze seznamu věcí, který byl sepsán v den přijetí paní A. v domově, přinesla si s sebou 30 ks obrazů. I když paní A. předložila na vyžádání doklad o zhotovení rámu, opatrovnice dále tuto věc neřešila a spokojila se s vysvětlením domova, že k žádné ztrátě pravděpodobně nedošlo.

Opatrovnice paní A. pravidelně navštěvuje, většinou i několikrát měsíčně, o těchto návštěvách a o jejich obsahu si vede podrobné záznamy. S majetkem opatrované hospodaří

na jejím samostatném účtu. Paní A. pobírá starobní důchod ve výši 8 536 Kč měsíčně, dále pobírá příspěvek na péči ve II. stupni ve výši 4 400 Kč. K tomu jí její matka, která žije v Kanadě, zasílá částku 4 000 Kč měsíčně. Příspěvek na péči je poukazován přímo na účet domova, opatrovnice zbytek peněz, tedy starobní důchod a dary od matky zasílá na depozitní účet paní A. vedený v domově, ze kterého se hradí ubytování, strava a kapesné v rozsahu stanoveném soudem (tedy 200 Kč týdně). Podle výpisu z účtu jsou veškeré peníze zasílány přímo do domova obratem, na účtu tedy není žádný dlouhodobý zůstatek, který by sloužil například k úhradě nepředvídaných výdajů. Nicméně v průběhu šetření paní A. nevznesla v tomto ohledu vůči opatrovnici žádné výhrady.

C. Hodnocení věci ochránkyní

Základní povinnosti opatrovníka upravuje § 457 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také „občanský zákoník“). K těmto povinnostem náleží zejména postupovat v souladu s přáními a názory opatrovance, jakož i dbání na to, aby způsob jeho života nebyl v rozporu s jeho schopnostmi a aby, nelze-li tomu rozumně odporovat, odpovídal i jeho zvláštním představám a přáním.¹ V případě paní A. jde zejména o reflektování jejích přání a individualizace přístupu opatrovníka, resp. sociální služby tak, aby byla na jedné straně dostatečně chráněna, ale taktéž, aby měla zachovanou co největší míru autonomie v rozhodování a při výkonu jejích práv.

Z průběhu šetření vyplynulo, že opatrovnice je při výkonu opatrovnictví velice pečlivá, je v pravidelném kontaktu s paní A., zajímá se o její potřeby a řeší aktuální problémy. Sama paní A. uvedla, že i přes svou nespokojenost v čase podání podnětu se v průběhu šetření její vztah s opatrovnici zlepšil a že momentálně neshledává ve výkonu opatrovnictví větší nedostatky. Nicméně při svém šetření jsem zkoumala zejména události, ke kterým došlo před zahájením šetření, a musím konstatovat, že některá pochybení se zatím nepodařilo napravit, resp. je namístě, aby opatrovník učinil konkrétní kroky k tomu, aby předešel opakování shledaných pochybení.

Navíc při některých úkonech opatrovníka, které jsem šetřila, lze pozorovat určitou míru paternalismu, který neodpovídá koncepci opatrovnictví podle nového občanského zákoníku. I do budoucna by pak měla opatrovnice postupovat tak, aby byly preference a přání paní A. v co nejvyšší míře respektovány.

Níže předkládám své hodnocení jednotlivých oblastí, které byly předmětem mého šetření.

C.1 Asistence při podání odvolání proti rozhodnutí o svéprávnosti

Omezení svéprávnosti představuje významný zásah do života člověka. Řízení o svéprávnosti by mělo být vedeno s cílem ochránit člověka před poškozením zájmů a práv jeho jednáním. Nic to nemění na tom, že odebrání možnosti rozhodovat sám za sebe může člověk pociťovat velice úkorně. I proto je toto rozhodnutí v kompetenci soudů, které nabízí člověku procesní záruky, včetně možnosti dožadovat se odvoláním přezkumu rozhodnutí soudu prvního stupně.

---

1 Ustanovení § 467 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

Mezi základní povinnosti opatrovníka patří ochrana práv a zájmů opatrovance,² včetně práv procesních. Primárním vodítkem pro to, jak tato práva chránit, by měly být názory, přání a přesvědčení opatrovance.³ Jen v případě, že není možné názor opatrovance zjistit nebo není vůbec možné v souladu s ním postupovat, může opatrovník rozhodnout na základě jeho zájmů.⁴ Kromě povinnosti právně jednat za opatrovance v souladu s jeho přáními⁵ má opatrovník zejména povinnost vysvětlovací, tzn., že musí opatrovanci vysvětlit povahu jednání a jeho následky.⁶ **Opatrovník má tedy zejména působit jako vykonavatel vůle opatrovance, možnost jeho samostatného jednání je zákonem značně omezena. Sám, bez porady s opatrovancem a bez zohlednění jeho názoru, smí činit jen takové úkony, které jsou v zájmu opatrovance a ke kterým se opatrovanec není schopen vůbec vyjádřit.**

Možnost vzdání se práva na odvolání upravuje zákon pro případy, kdy si účastník nepřeje prodlužování řízení a kdy chce, aby rozhodnutí nabylo právní moci rychleji.⁷ Přitom pokud se účastník (resp. jeho zástupce) vzdá práva na odvolání, má to pro něj dva důležité následky. Jednak zaniká jeho subjektivní legitimace, tedy jeho odvolání bude soudem odmítnuto,⁸ jednak pokud se osobně neúčastní vyhlášení rozsudku, bude mít k dispozici pouze zkrácenou verzi odůvodnění rozsudku.⁹

Okresní soud R. ve svém rozhodnutí ze dne 15. 12. 2016 omezil svéprávnost paní A. v mnohem větším rozsahu, než byla omezena předchozím rozhodnutím. Paní A. dlouhodobě před svou opatrovnící vyjadřuje nesouhlas s omezením svéprávnosti, má pocit, že toto opatření ji limituje a představuje překážku v tom, aby žila podle svých představ. Těžko si pak umím představit, že by opatrovnice mohla předpokládat, že bude paní A. spokojená s rozsudkem soudu, který jí ještě víc omezil, než byla doposud, a že by souhlasila se vzdáním se práva na odvolání. I kdyby však opatrovnice neznala názor paní A., je nepřípustné, aby učinila tak závažné rozhodnutí bez jakékoliv porady s ní. Opatrovnický soud dopad tohoto úkonu nakonec zmírnil, odvolání paní A. přijal a postoupil ho odvolacímu soudu. V důsledku vzdání se práva na odvolání se však paní A. dostala pouze zkrácená verze rozsudku. Kromě toho opatrovnice dostatečně nevysvětlila paní A. důsledky nového rozhodnutí soudu, s výsledkem řízení jí seznámila až po několika dnech, i to velice stroze, kdy jí pouze oznámila, že omezení svéprávnosti trvá.

V oblasti ochrany práv paní A. spatřuji pochybení spočívající v porušení povinnosti postupovat v souladu s její vůlí v rámci řízení o svéprávnosti a vysvětlit jí důsledky rozhodnutí soudu. Tím, že opatrovník nerefletoval vůli paní A. a sám rozhodl o vzdání se práva na odvolání, navíc v konečném důsledku zasáhl do jejího práva na spravedlivé řízení.

---

2 Ustanovení § 457 a 466 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

3 Ustanovení § 467 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

4 Ustanovení § 467 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

5 Ustanovení § 467 /1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

6 Ustanovení § 466 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

7 Ustanovení § 207 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

8 Ustanovení § 218 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

9 Ustanovení § 157 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

C.2 Právo na volbu lékaře

Každý pacient má právo zvolit si poskytovatele zdravotních služeb odpovídajícího zdravotním potřebám pacienta.¹⁰ I když může být výkon tohoto práva v některých případech fakticky omezen, například při převozu zdravotnickou záchrannou službou či při nařízení ochranného léčení,¹¹ jedná se o konkrétní výjimky stanovené zákonem. Mezi tyto výjimky však nespadá omezení svéprávnosti ani pobyt v pobytové sociální službě. **Z toho vyplývá, že i člověk v takovém zařízení má právo na výběr, resp. změnu lékaře, a nesmí mu být v naplnění tohoto práva bráněno, například s ohledem na větší pohodlí pracovníků této služby.**

Pokud je člověk omezen ve svéprávnosti, patří mezi povinnosti opatrovníka mj. projevovat o opatrovance skutečný zájem, dbát o jeho zdravotní stav, starat se o naplnění jeho práv a chránit jeho zájmy,¹² a to zejména tehdy, kdy má opatrovanec z důvodu věku, zdravotního postižení či místa pobytu ztíženou možnost svá práva naplňovat. Kromě formální role při udělování informovaného souhlasu se zákrokem či léčbou (v případě, že je člověk omezen ve svéprávnosti v této oblasti) má opatrovník i roli podpůrnou, zejména má pomoci svému opatrovanci najít vhodného lékaře či zdravotnické zařízení, pokud je to potřeba. Kromě opatrovníka má povinnost zajistit zdravotní péči klientovi pobytové sociální služby také poskytovatel takové služby, ať už prostřednictvím svého zaměstnance (pokud se jedná o ošetrovatelskou a rehabilitační péči), případně prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb.¹³

I když nakonec došlo ke změně ošetřujícího psychiatra paní A., nelze opatrovnici nevytknout jistou liknavost v tomto ohledu. Stížnosti paní A. na psychiatrii jsou jistě poznamenány tím, že nesouhlasí s psychiatrickou léčbou jako takovou. Tak jako každý jiný člověk má však i paní A. právo vybrat si lékaře, který jí vyhovuje, a také rozhodnout se ohledně případných alternativ léčby. Navíc rozsudkem Obvodního soudu Q. nebyla paní A. omezena na svéprávnosti v oblasti rozhodování o jejím zdraví. Až do doby, než nabude právní moci nový rozsudek vymezující rozsah jejího omezení, je tedy plně v moci paní A. rozhodovat o výběru lékaře a udělovat informovaný souhlas, resp. nesouhlas k léčbě. Opatrovník by v tomto případě měl podporovat výkon těchto práv, v žádném případě je sám nesmí jakkoliv omezovat pouze proto, že dosažení optimálního řešení může být náročnější. I když plnému výkonu práv v oblasti zdraví budou vždy bránit praktické bariéry, zejména pokud jde o dostupnost jiné lékařské péče, opatrovnice by se do budoucna měla snažit v co největší možné míře naplnit přání paní A. a poskytnout jí potřebnou podporu.

Podle mého názoru opatrovnice také pochybila tím, že vůbec neučinila kroky k zajištění zubního ošetření, resp. registrace u zubního lékaře pro paní A. Přitom pravidelné prohlídky u zubního lékaře jsou nezbytnou součástí preventivní péče a mohou do budoucna nejen ušetřit další výdaje na ošetření, ale zejména předejít dalším zdravotním potížím. Pokud paní A. sama projevila zájem o návštěvu zubaře, měla opatrovnice povinnost pomoci jí najít

10 Ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách.

11 Všechny zákonné výjimky jsou uvedeny v § 29 odst. 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách.

12 Ustanovení § 466 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

13 Ustanovení § 36 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

zubaře, který by jí byl ochotný přijmout. Paní A. není dodnes zaregistrována u žádného zubního lékaře, čímž je minimálně dotčena kvalita jejího života, navíc může z důsledku nedodržení pravidelných prohlídek dojít ke zhoršení jejího zdraví.

I v oblasti zdraví paní A. jsem shledala pochybení spočívající v nedostatečné podpoře při změně psychiatra a v tom, že dodnes opatrovník nepodstoupil žádné kroky k zaregistrování paní A. u zubního lékaře.

C.3 Podpora při řešení ztráty věcí v domově

Jednou z povinností opatrovníka je hájit zájmy a práva opatrovaného v průběhu poskytování sociální služby, a to nejen prostřednictvím uzavření smlouvy a jejích dodatků. **Opatrovník by se měl zajímat o to, v jaké kvalitě je služba opatrovanému poskytována, zda je se službou spokojený, a v případě potřeby řešit i případné nedostatky či stížnosti.**¹⁴

Paní A. si stěžovala na ztrátu obrazu, který měl být odnesen pracovníci zařízení paní D. provozně-technickému pracovníkovi zařízení k opravě. Poté už však obraz nikdy neviděla. Zástupci domova zpochybnili, že by ke ztrátě došlo, jelikož žádný ze zaměstnanců nebyl schopen potvrdit, že by s obrazem manipuloval. Nicméně v seznamu věcí, které si paní A. do zařízení přinesla (a který podepisoval opatrovník) bylo zaznamenáno celkem 30 obrazů.¹⁵ Pokud pak paní A. tvrdila, že došlo ke ztrátě jednoho z nich, bylo namístě tuto situaci řádně prošetřit. Nelze odhlédnout od toho, že k incidentu došlo už před delší dobou (v roce 2014), takže není pravděpodobné, že se obraz podaří vypátrat. Nicméně opatrovník se měl také zajímat o možnou odpovědnost zařízení za ztrátu přinesených předmětů a o to, jak zajistit, že se podobná situace nebude opakovat do budoucna (například uložením cenností paní A. do zvláštní úschovy).

Shledávám tedy taktéž pochybení v oblasti ochrany majetku paní A., spočívající v nedostatečném řešení okolností ztráty obrazu, případně v tom, že opatrovník ani po této události neučinil kroky k zajištění větší ochrany předmětů ve vlastnictví paní A., jež jsou uloženy v domově.

C.4 Rozhodování o uschování dokladů

Občanský průkaz slouží k identifikaci člověka, a to bez ohledu na to, jestli je omezen ve svéprávnosti, nebo nikoliv.¹⁶ Stejně důležitým průkazem je karta pojištěnce zdravotní pojišťovny, která slouží k prokázání totožnosti pojištěnce v případě lékařské prohlídky nebo nenadálé lékařské pohotovosti. Vzhledem k tomu, že opatrovanec má právo na svobodnou volbu lékaře, dispozice s tímto průkazem je také součástí naplnění tohoto práva. Přitom samotné držení dokladu jako takové není právním jednáním.¹⁷ Rozhodnutí o tom, jestli bude držet doklad u sebe nebo se rozhodne z bezpečnostních či jiných důvodů jej ponechat v úschově u poskytovatele, náleží opatrovanci, případně opatrovníkovi po poradě

¹⁴ V rámci výkonu svých povinností dle § 466 odst. 1 a § 467 se má opatrovník starat o naplnění práv opatrovance, chránit jeho zájmy a zařizovat záležitosti opatrovance v souladu s jeho přáními.

¹⁵ Bohužel seznam neobsahoval bližší specifikaci jednotlivých obrazů, nelze tedy s jistotou tvrdit, že jedním z nich byl i obraz, který paní A. postrádá.

¹⁶ Ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech.

¹⁷ Právním jednáním naopak bude zejména podání žádosti o vydání občanského průkazu, případně podpis smlouvy, při kterém se člověk občanským průkazem prokazuje.

s opatrovancem.¹⁸ V rozporu s přáním opatrovance může o uschování rozhodnout opatrovník jen tehdy, pokud by prokazatelně existovalo vysoké riziko ztráty nebo zneužití.¹⁹

V průběhu šetření jsem zjistila, že jak občanský průkaz, tak karta pojištěnce byly uschovány při přijetí se souhlasem paní A. u personálu domova. Po nějaké době však paní A. změnila názor a žádala o jejich vydání, avšak kvůli nesouhlasu opatrovníka jí doklady nebyly vydány. Nicméně v průběhu šetření se opatrovnice dohodla se sociální pracovnící domova a došlo k předání dokladů paní A. Jelikož opatrovník situaci napravil v průběhu šetření, neshledala jsem v této oblasti pochybení.

D. Závěry

Zprávu zasílám veřejnému opatrovníkovi a podle ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřil ke zjištěným pochybením a informoval mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje moje dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

Zprávu zasílám rovněž paní A.

Brno 16. května 2018

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

---

¹⁸ Ustanovení § 467 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

¹⁹ Jedná se o výkon obecné preventivní, resp. zakročovací povinnosti dle § 2900 a 2901 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.